

Carole de Block

All we know is something happened

... het enige wat er werkelijk over een historische gebeurtenis – zelfs over het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog bijvoorbeeld – valt te zeggen is dat er “iets heeft plaatsgevonden”. *The sense of an ending*, Julian Barnes

Wat gebeurde er in juli 2011?

1 juli 2011 – Strijd op 840 meter in Gorleben

In het Duitse Gorleben onderzoeken ingenieurs of nucleair afval opgeslagen kan worden in een zoutkoepel op 840 meter diepte. In afwachting van een beslissing is er een tijdelijke opslagplaats boven de grond, waarin nu 102 containers met kernbrandstof staan af te koelen.

12 juli 2011 – De president meet de Noordpool op

Poetin toonde zich het jaar ervoor nog bezorgd over het lot van de ijsberen op de Noordpool. Die week in juli vertrok een nieuwe Russische poolexpeditie. De krantenkop van 12 juli is als volgt: “Rusland opent nieuw offensief op Noordpool”. Claims omtrent de enorme gas- en olievoorraden in het gebied gaan vergezeld van symbolisch wapengekletter.

11 juli 2011 – De lijdensweg van een wielrenner

Jurgen Van de Broeck verspeelt op 10 juli zijn kans op de overwinning in de Tour de France als hij bij een valpartij gewond geraakt. “De lijdensweg van Jurgen Van de Broeck” is de krantenkop van de dag erop.

15 juli 2011 – Straatprotest in Belfast

Meer dan 13 jaar na het vredesakkoord laaide in Noord-Ierland het straatgeweld op. Volgens het artikel in de krant rekruteren Noord-Ierse paramilitairen onder tieners van de ‘vredesgeneratie’. ... Het contrast is niet zozeer tussen de protestanten en katholieken wel tussen een meerderheid die het vredesakkoord van 1998 gebruikt om een normaal leven uit te bouwen en een minderheid die ter plaatse trappelt in een duister verleden.

26 juli 2011 – De postbode van Breivik

Op 22 juli vindt een terreuraanslag in het Noorse Utøya plaats. Een paar dagen later verschijnt een foto in de krant van de boerderij waarin de dader Breivik meststof had opgeslagen die hij gebruikte voor de bomaanslag.

Wat onthouden we werkelijk van al die feiten, de namen, tijdstippen, nationaliteiten, geografische gegevens, het aantal slachtoffers?

Het geheugen is selectief omdat het brein slechts een gedeelte van die informatie kan registreren. En als het bij de registratie van informatie al mank loopt, hoe werkt het geheugen dan op langere termijn? Volgens neurologen hangt wat je herinnert bovendien af van wie je bent, waar je geboren bent, waarin je gelooft, wat je al weet.

Op dit moment, zoveel jaar na datum, geef je die feiten een interpretatie, een nieuwe betekenis, net zoals je dat doet met de gebeurtenissen in je eigen leven. Je kan die gebeurtenissen onmogelijk nog beschrijven zoals ze werkelijk gebeurd zijn.

Misschien heb je de val van Jurgen Van de Broeck in de Tour de France enkel onthouden omdat je een maand later zelf ook een tragische val maakt door een hartstilstand. Misschien raakt de aanslag in Noorwegen je omdat je een kind hebt dat toen op zomerkamp was.

Ik verbaas me er altijd over hoe weinig herinneringen ik heb aan mijn eigen jeugd. Ik heb vooral een visueel geheugen. Ik herinner me alle details van huizen waar ik woonde of vaak kwam, ik herinner me landschappen of voorwerpen, maar ik onthoud weinig van wat mensen zeiden of deden op een gegeven moment. Het maakt mijn herinneringen in se onbetrouwbaar. Ook omdat je makkelijk gebeurtenissen verdringt die niet stroken met je zelfbeeld.

Je wil een verhaal vertellen over je eigen leven, maar komt tot het besef dat jouw verhaal niet echt bestaat. Je brengt slechts fragmenten van je eigen kleine waarheid in beeld en die waarheid is constant in beweging. Om het verhaal waarachtig te maken kan je niet anders dan je herinnering aanvullen met fictie.

Het is een gevecht met de herinnering. All I know is something happened...

Ik herinner mij

een doosje van La vache qui rit met alle verwachtingen van toen
een rivier die zich een weg baant door het sneeuwlandschap
een rijtjeshuis dat op zal gaan in hysterische vlammen
de wandeling naar het landhuis van Daphne du Maurier
een zwartwit foto van een man die op het punt staat te vallen
pijnbomen die nederig overleven op het pad langs de zee
de zon in een ziekenhuiskamer met tralies voor het venster
het patroon van bleke rozen afgewerkt met bloedrode lijnen
de schok van het koude water in de zwembijver
de onvermijdelijkheid van de storm in de verte
een film met Jeanne Moreau in een fictief land
een mythische wolf die vals speelt

Ik heb niet alles werkelijk gezien of meegemaakt
maar ik herinner mij het wel.

Carole de Block

Carole de Block

All we know is something happened

Schilderijen

De kliniek in Saint-Rémy de Provence
olieverf op doek 70 x 50 cm

La vache qui rit
olieverf op doek 40 x 40 cm

15 juli 2011 – Straatprotest in Belfast
olieverf op doek 30 x 40 cm

11 juli 2011 – De lijdensweg van een wielrenner
olieverf op doek 80 x 120 cm

26 juli 2011 – De postbode van Breivik
olieverf op doek 60 x 40 cm

12 juli 2011 – De president meet de Noordpool op
olieverf op doek 120 x 80 cm

Vallen
olieverf op doek 50 x 40 cm

Storm in aantocht II
olieverf op doek 60 x 40 cm

Donkere rivier I
olieverf op doek 90 x 70 cm

1 juli 2011 - Strijd op 840 meter in Gorleben
olieverf op doek 60 x 50 cm

Cheating wolf
olieverf op doek 40 x 30 cm

Het huis van Daphne du Maurier
olieverf op doek 30 x 24 cm

Donkere rivier II
olieverf op doek 82 x 56 cm

Storm in aantocht I
olieverf op doek 60 x 40 cm

Pijnbomen II
olieverf op doek 90 x 70 cm

Aquarellen

Voor onze school in de jungle
aquarel op papier 42 x 29,7 cm

In 1963 we spent the winter in Guatemala
aquarel op papier 42 x 29,7 cm

Twee meisjes in een vreemd land
aquarel op papier 42 x 29,7 cm

De turnzaal naast het weeshuis
aquarel op papier 42 x 29,7 cm

Zijn opnamen zijn overbelicht
aquarel op papier 42 x 29,7 cm

Onder de vulkaan
aquarel op papier 42 x 29,7